

KRYGOWY (4) ai

o jasne (tak w -owy; tak też Cn).

sg f N krygow(a) (1). ◇ L krygow(e)j (1). ◇ n A krygow(e) (2).

Sł stp notuje, Cn s.v. krygi, Linde XVI w. s.v. kryg.

Przymiotnik od „kryg” (4) :

Wyrażenie: »krygowa uzda« = *wędzidło na narowiste konie; capistrum BartBydg; genus freni, lupata frena, lupi Cn* (1): Chamus, genus est freni, crigova vzda, vel capistrum, vzdyenicza, vel laqueus BartBydg 27.

W przeni (3) :

Wyrażenie: »krygowe(-a) wędzidło, uzda« [szyk 2:1] (2:1): *RejJóz F; Ale nam dał Pan rozum krygowe wędzidło/ By ciało nie buiáło/ iáko infze bydło. RejWiz 171, 89.*

TG